

Aika aikaa kutakin

Paikallaan seisovaa laivaa ei voi ohjata. Kurssin muutos onnistuu vain laivan liikeyssä. Elämässäkkin on otettava askeleita vaikka ei aina selkeästi tietäisi mihin päin. Aika on tarpeen liikettä varten, jotta voimme kasvaa ja löytää.

On sanottu, että tänä uutena aikana maapallolla siirrytään aineellisuudesta henkisempään elämään. Olisikin huomattava, että vaikka maapallon elämä kulkee ajan tahtiin, elämme samalla myös ajattomuudessa. Tämä aika-prinsiippi, jossa materia toimii, on olemassa ikään kuin ajattomuuden kylkiäisenä. Ikuisuus ei voi alkaa vasta ns. kuoleman jälkeen (niin kuin joskus uskotellaan), vaan sen on oltava jatkuvasti. Ajaton ei voi alkaa eikä loppua, sen täytyy olla myös nyt.

Niin kuin lienee jo käynyt selville, nykyisessä maailmassamme olemme monenlaisten harhojen lumoissa. Aistit rajoittavat toimintamme sille alueelle, joka on tarpeen tämä fyysisen ruumiin – eläimemme – toimeen tulemiseksi. Jokainen ihminen kuitenkin jossain vaiheessa saapuu valintatilanteeseen, jossa fyysisestä eläimestä irtipääsemiseksi joutuu valitsemaan harhoista irtipyrkimisen, syvähenkisen kehityksen tien. Kulkijan taipaleella tienhaaroja on vastassa useinkin, universumin lait ja voimat tuovat niitä eteemme tarpeen mukaan.

Viiden aistimme lisäksi meissä kuten kaikessa "raskaassa" materiassa on olemassa myös aika-aisti. Tajuamme ajan kuluvan lineaarisesti, se on ikään kuin verrattavissa kaksiulotteiseen janaan. Tuo kaksiulotteisuus antaa meille kuitenkin merkittävän vinkin siitä, että ajallakin voi olla useampia ulottuvuuksia. On selvää, että useampiulotteisen ajan maailmassa myös aineen olemuksen täytyy olla toisenlaista kuin tämä nykyinen tomumme. – Mielenkiintoista nähdä!

Miten tahtoisimmekaan pysäyttää ajankulun. Muistellemme ihania menneitä hetkiä, jolloin olimme onnemme huipulla. Arvioimme tulevaa, saatamme odottaa sitä kenties epävarmuutta tuntien. Ja aika tuntuu suorastaan ryntäävän päällemme tuoden muutoksia, joita emme osanneet odottaa.

* * *

Tajuntamme on kiinni nyt-hetkessä. Nyt-hetki on niin äärettömän lyhyt, että sitä ei voi mitata edes tarkimmalla sekuntikellolla. Juuri kun ehdit ajatella 'nyt' niin se on jo mennyt. Se on niin lyhyt, että tulee mieleen onko sitä loppujen lopuksi olemassakaan. Nyt-hetki on kuin kalvo, joka erottaa muuttuneen muuttumattomasta, tapahtuneen tapahtumattomasta, teon sen mahdollisuudesta.

Minä olen kuin piste kahden äärettömyyden välillä, menneen ja tulevan. Minusta "taaksepäin" avautuu mittaamaton menneisyys, joka on kuin jähmettynyt paikoilleen. Kaikki tapahtuminen on 'nyt'. Samoin minusta avautuu loputon tulevaisuus "eteenpäin", joka ikään kuin on ja odottaa. Siinäkin ei tunnu tapahtuvan mitään ennen kuin vasta nyt.

Heikki Juutilainen

ULTRA 10/2005